

PAPER DETAILS

TITLE: KARSILASTIRMALI HUKUKA GÖRE INTIHAR SUÇUNUN DEGERLENDİRİLMESİ

AUTHORS: Mehmet ERGÜN

PAGES: 299-318

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/1348964>

KARŞILAŞTIRMALI HUKUKA GÖRE İNTİHAR SUÇUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF SUICIDE CRIMES BY COMPARATIVE LAW

Mehmet ERGÜN

Dr.Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi, İslami İlimler Fakültesi, Bartın/Türkiye

Assist. Prof., Bartın University, Faculty of Islamic Sciences, Bartın / Turkey

mehmetergun61@hotmail.com

orcid.org/0000-0002-6149-2358

Makale Bilgisi/Article Information

Makale Türü/Article Types: Araştırma Makalesi/Research Article

Geliş Tarihi/Received: 16 Ekim /October 2020

Kabul Tarihi/Accepted: 15 Aralık/December 2020

Yayın Tarihi/Published: Aralık/December 2020

Atıf/Cite as: Ergün, Mehmet. “Karşılaştırmalı Hukuka Göre İntihar Suçunun Değerlendirilmesi”. *Bartın Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi* 14 (Aralık 2020), 299-318.

İntihal/Plagiarism: Bu makale, en az iki hakem tarafından incelendi ve intihal içermediği teyit edildi. / This article has been reviewed by at least two referees and scanned via a plagiarism software.

ÖZ

İntihar olaylarının tarihçesi insanlık tarihinin ilk devirlerine kadar uzanır. İnsanlık tarihinin ilk dönemlerinden itibaren başlayıp, günümüzde kadar kişinin kendisini öldürmesi anlamına gelen pek çok intihar olayın vuku bulduğu muhakkaktır. İntihar meselesi felsefe, sosyoloji, hukuk, din ve ahlâk disiplinlerinde önemli değerlendirmelere konu olan bir meseledir. Bazı toplum, düşünür ve düşünce sistemleri intiharı doğrudan bir hak olarak görürken, bazıları da intihar suçunu hiç bir şekilde onaylamaz. Bazı düşünürlere göre ise, hayat artık zor ve çekilmez bir hâl aldıysa, kişi hayatını sonlandırma hak ve hürriyetine sahip olmalıdır. Yahudilik, Hıristiyanlık ve İslâm dinine göre kişinin kendisini öldürmesi Allah'a, varlığa ve hayatı karşı işlenen büyük bir günah/suç olup hukuka aykırı bir fiildir. Çünkü her intihar olayı öncelikle hayat veren ve verdiği canı almaya yegâne hakkı olan Şâri‘ Te‘âlâ’ya, ayrıca kişinin kendisine, ailesine, milletine, devletine, hatta insanlığa karşı işlenen bir suçtur. Şüphesiz intihar olaylarının sosyolojik, psikolojik, ahlâkî, hukukî vb. boyutları vardır. Ancak biz bu makalemizde intihar olayının hukukî yönünü mukayeseli hukuk açısından değerlendireceğiz. Zira intihar olaylarının son zamanlarda giderek yaygınlaşması ve sosyal sorumluluk duygusu böyle önemli bir araştırmayı zorunlu kılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İslâm Hukuku, Karşılaştırmalı Hukuk, İntihar, İntihar Suçu.

ABSTRACT

The history of suicide events dates back to the early ages of human history. It is certain that many suicide incidents, which started from the early periods of human history and have meant that the law subject / person killed himself/herself, have occurred. Suicide issue it is an issue that is subject to important evaluations in philosophy, sociology, law, religion and moral disciplines. Some societies, and some thinkers and some thought systems see suicide as a direct right. Some societies and some thinkers and some thought systems do not approve of suicide in any way. According to some thinkers, if life has now become difficult and unbearable, one must have the right and liberty to end his life. According to Judaism, Christianity and Islamic religion, killing one's self is a big sin/crime against God, being and life, and it is an illegal act. Because every suicide event is a crime committed against the Lawgiver, who gives life first and has the only right to take the life he gives, and also against himself, his family, nation, state, and even humanity. Undoubtedly, the sociological, psychological, moral, legal, etc. of suicide events there are sizes. However, in this article, we will evaluate the legal aspect of suicide in terms of comparative law. This is because suicide cases have become widespread in recent times and a sense of social responsibility has made such an important research necessary.

Keywords: Islamic Law, Comparative Law, Suicide, Suicide Crime.

GİRİŞ

İntiharın hukukî boyutundan önce, insanoğlunun varlık hiyerarşisi içerisindeki üstün konumundan öncelikle söz etmek gerekir. İslâm dinine göre insan kendisine ilâhi ruhtan üflenilen,¹ yaratılmışların en şereflisi,² yeryüzünün halifesi,³ meleklerin kendisine secede ettiği,⁴ sayısız nimetlerle onurlandırılan,⁵ varlığı üzerine yemin edilen,⁶ “Ey kullarım!”⁷ hitabıyla ünlenilen, hukuken dini, irzı, aklı, mali, canı ve vücut bütünlüğü korunan,⁸ Şâri‘ Te‘âlâ’ya,⁹ insanlara hatta bütün varlıklara karşı bazı sorumlulukları olan,¹⁰ din farkı gözetilmeksizin ölüstüne dahi saygı duyulması gereken seçkin bir varlıktır.¹¹ İnsanoğlunun bir nefesi, bir cana değer. İnsandan düşen bir saç teli, bir madene değer.¹² İnsan âlemin özü, kâinatın söyleyen dili ve gören gözüdür.¹³ Kendisinde âlemler saklı, gizli ve gizemli bir varlık olan insanın hayatı söz konusu olduğu durumlarda namaz ibadeti dahi bozulabilir.¹⁴

Tarihî süreç içerisinde başlangıçta da karşılaşılabilen ve hoş görülmeyen intihar olayları günümüz toplumları için çok daha yaygın bir hukukî mesele olmuştur. Nitekim Dünya Sağlık Örgütü'nün verilerine göre dünya genelinde her kırk saniyede bir kişi, Türkiye İstatistik Kurumu'nun verilerine göre de 2018 yılı içerisinde Türkiye'de 3161 kişi kendi hayatına son vermiştir.¹⁵

¹ es-Secde 32/7-9; Sâd 38/72. Varlık hiyerarşisinde insanın yüksek konumuna ilişkin detaylı bilgi için bk. Mehmet Ergün, “İslâm Hukukuna Göre Kadına Yönelik Şiddet ve Cinayet Olaylarının Değerlendirilmesi”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi* 12/68 (Aralık 2019), 1327.

² et-Tîn 95/4.

³ el-Bakara 2/30; el-En‘âm 6/165; Fâtır 35/39.

⁴ el-Bakara 2/34.

⁵ el-Îsrâ 17/70.

⁶ el-Beled 90/3.

⁷ ez-Zümer 39/10, 16, 17, 53; ez-Zuhraf 43/68.

⁸ Fahreddin Atar, *Fikih Usûlü* (İstanbul: MÜİFV Yayınları, 7. Baskı, 2008), 291-302; Mehmet Ergün, *İslâm Hukukunda Yapı Mâliklerinin Kusursuz Sorumluluğu* (Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, 2018), 150.

⁹ el-Kiyâme 75/36; et-Tekâsür 102/8.

¹⁰ er-Rahmân 55/8; et-Târîm 66/6; el-Kiyâme 75/36.

¹¹ krş. el-Mâide 5/31; Ebû ‘Abdillâh Muhammed b. İsmâ‘îl el-Buhârî, *Şâhîhu'l-Buhârî* (İstanbul: Çağrı Yayınları, (1401 /1981), “Cenâiz”, 50; Ebû'l-Hüseyn Muslim b. el-Haccâc el-Kușeyrî en-Nîsâbûrî, *el-Câmi'u's-sâhih* (İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981), “Cenâiz”, 81.

¹² Emine Yeniterzi, *Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî* (Ankara: TDV Yayınları, 4. Baskı, 2001), 44-45.

¹³ Şerafettin Turan, *Türk Kültür Tarihi (Türk Kültüründen Türkiye Kültürüne ve Evrenselliğe)* (Ankara: Bilgi Yayınları, Olgaç Matbaası, 1980), 122.

¹⁴ Ahmed Râfi‘ et-Tahtâvî, *Hâsiyetü 't-Tahtâvî 'alâ Merâki 'l-felâh şerhu Nûri'l-îzâh* (Mısır: Matba'a-i Muştafa Muhammed, 1356/1937), 203, 204; Ebu'l-İhlâs Hasen b. ‘Ammâr b. ‘Alî eş-Şürübâlî, *Merâki 'l-felâh bi-imdâdi'l-Fettâh şerhu Nûri'l-îzâh ve necâti'l-ervâh* (İstanbul: Dersâ‘âdet Kitabevi, 1985), 144-145.

¹⁵ NTV, “İntihar oranları dünyada artıyor, her 40 saniyede bir kişi intihar ediyor, Türkiye'de durum ne?” (Erişim 21 Mayıs 2020).

Hukuk, dolayısıyla hukukçu çevresinde cereyan eden olaylardan soyutlanamayacağı ve hayatla birlikte yürümesi gerektiği için,¹⁶ konu üzerinde sosyolojik, psikolojik, dinî, ahlâkî, hukukî vb. farklı alanlarda birçok araştırmalar yapılmış olmasına rağmen, intihar olgusu Allah Te‘âlâ’ya, insana, insan hayatı, insanın ruh ve vücut tamlığına hatta bütün insanlara yönelik bir suç olduğundan dolayı üzerinde yeni araştırmaların yapılmasını gerekli kıلان, oldukça dinamik bir konudur. Ayrıca İslâm hukuku, hukuka aykırı fiillerin bir de uhrevî mesuliyetlerinin olabileceğini benimsemiş bir hukuk sistemi olduğu için,¹⁷ intihar eğilimi olan kişiler üzerinde caydırıcılığı çok daha etkin olabilmektedir. Nitekim yerleşik hukuk kuralına göre de vukuu muhtemel bir olayın oluşmaması için sarf edilecek çaba oluşan zararın izalesinden hem daha pratik hem de daha kolaydır.¹⁸

1. Tanım

İntihar kelimesi “nahr” kökünden türemiş Arapça bir kelime olup¹⁹ “devenin göğsünün üst kısmından bıçak vurup boğaz damarlarını kesmek”,²⁰ “ķatele nefsehû”,²¹ herhangi bir şekilde “katl-i nefs, itlâf-i nefs”,²² “kendini öldürmek”,²³ “kendi kendini öldürmek, kendi canına kıymak”,²⁴ “nefsini telef etmek”²⁵ anlamlarına gelir. Bir “fi‘li kabîh”²⁶ olarak intihar fiili fıkıh doktrininde “ķatele nefsehû” (kendi kendini öldürdü) şeklinde ifade edilmiştir.²⁷ Bir hukuk terimi olarak intihar hukuk süjesinin kendi hür iradesiyle²⁸ herhangi bir şekilde kendi

¹⁶ Vehbi Yavuz, *Çağdaş Fıkıh Problemleri* (Bursa: Feyiz Yayıncıları, 2008), 15-17.

¹⁷ Yusuf Karadâvî, *İslâm Hukuku (Evrensellik-Süreklik)*, çev. Yusuf Işık - Ahmet Yaman (İstanbul: Nida Yayıncılık, 2. Baskı, 2014), 31-38.

¹⁸ Mehmet Erdoğan, *Fıkıh ve Hukuk Terimleri Sözlüğü* (İstanbul: Ensar Neşriyat, 4. Baskı, 2013), 94.

¹⁹ Luvîs Ma'lûf el-Yesûû, “nhr”, *el-Müncid fi'l-lügâ ve'l-a'lâm* (Beyrût: Dâru'l-Mâşrik, 26. Baskı, 1982), 794.

²⁰ Muhammed Hamdi Yazır, “nahr”, *Alfabetic İslâm Hukuku ve Fıkıh Istilâhları Kâmûsu*, haz. Sıtkı Güllü (İstanbul: Eser Neşriyat, 1997), 4/69; Erdoğan, “nahr”, 444.

²¹ Ma'lûf, “nhr”, 794.

²² Şemseddin Sâmî, “intihar”, *Kâmûs-i Türkî* (İstanbul: Çağrı Yayıncıları, 1978), 171.

²³ Ferit Devellioğlu, “intihar”, *Osmancı-Türkçe Ansiklopedik Lügat* (Ankara: Aydin Kitabevi, 6. Baskı, 1984), 529.

²⁴ D. Mehmet Doğan, “intihar”, *Büyük Türkçe Sözlük* (b.y.: İz Yayıncılık, 11. Baskı, 1996), 548.

²⁵ Erdoğan, “intihar”, 253.

²⁶ Muallim Nâcî, “intihar”, *Lûgat-ı Nâcî* (İstanbul: Çağrı Yayıncıları, 1978), 121.

²⁷ ‘Alâuddîn Ebû Bekr Muhammed b. Ahmed es-Semerkandî, *Tuhfetü'l-fukahâ*, thk. el-Îmâm Muhammed el-Muntaşir Billâh el-Kitânî - Vehbe Muşâfâ ez-Zuhaylî (Beyrût: Dâru'l-Kütübi'l-İlmîyye, 1438/2017), 1/495, 496; Muhammed b. Ferâmûz Molla Hüsrev, *Dürerü'l-hükkâm fî şerhi Ğureri'l-ahkâm* (İstanbul: Fazilet Neşriyat, 1970), 1/163; Seyyid Sâbık, *Fıkhu's-sünne* (Mısır: Dâru'l-Kitâbi'l-İslâmî, Dâru'l-Hadîs, ts.), 1/447-448.

²⁸ İradeyi sakatlayan nedenlerden biri olan “Hata” sebebiyle kendi ölümüne yol açan kişi, müntehir kapsamında değerlendirilmez. Bk. Zeynûddîn b. İbrâhîm Îbn Nûcîyî, *el-Bâhru'r-râik* şerhu *Kenzi'd-dekâik* (Beyrût: Dâru'l-Mârifâ, 2. Baskı, ts.), 2/215; Ali Haydar Efendi (Büyük), *Usûl-i Fıkıh Dersleri*, nşr. M. Çevik - K. Meral (İstanbul: Üçdal Neşriyat, Fatih Matbaası, 2. Baskı, 1966), 507-508; Abdülkerîm Zeydân, *Fıkıh Usûlü*, çev. Ruhi Özcan (İstanbul: MÜİFV Yayıncıları, 1993), 111-113; Halil İbrahim Acar, “Borçlar Hukukunda İradeyi Sakatlayan Sebepler I – Hata”, *Atatürk Üniversitesi İslâhiyat Fakültesi Dergisi* 14 (1999), 79-109.

canına kıyması demek olup²⁹ doktrinde “ķatele nefsehū/ķātilu nefsihi” terimleri ile ifade edilen olay,³⁰ bilâhare intihar terimiyle çok daha yaygın bir şekilde ifade edilmeye başlanmıştır.³¹

Türk Hukuk Lûgatı’na göre intihar “alm. selbstmord, fr. suicide, ing. suicide, self-murder, lât. mors voluntaria, suicidium” şahsin kendisini öldürmesi³² anlamına gelir. Bir başka tanıma göre intihar kişinin kendisine yönelik olan bir saldırı eylemi demektir.³³ Fransız sosyolog Emile Durkheim’da (öl. 1917) göre ise, ölen şahsin ölümle neticeleneceğini bildiği halde giriştiği müspet veya menfi bir filin mübaşereten yahut tesebbüben sonucu olarak vuku bulan her ölüm hadisesi intihar olarak tanımlanır.³⁴

2. Hukuka Aykırılığın

Kadîm düşünür ve düşünce ekollerinde intihar fiilinin bir hak olup olmadığı meselesi tartışmalara konu olmuş önemli bir meseledir. Sokrat'a (öl. m.ö. 399) göre can tanrılarla mahsus bir mülk olduğu için, tanrıların mülküne yönelik olarak işlenen intihar onların gazabına yol açar. Eflâtun da (öl. m.ö. 347) kişinin tahammül sınırlarını zorlayan hâl ve durumlar dışında intiharı benimsememiştir. Aristo (öl. m.ö. 322) hiçbir surette intiharı benimsemediği gibi, her intihar eylemini devlete karşı işlenmiş bir suç olarak değerlendirmiştir. Epikuros'a (öl. m.ö. 270) göre hayat kişiye haz vermemeye başladığı hallerde kişinin hayatını sonlandırma hakkı ve hürriyeti olmalıdır. Stoacılarla göre kişi canı üzerinde serbestçe tasarruf hakkına sahip olabilmelidir. Seneca'ya (öl. m.s. 65) göre elemeler ve yaşlılığın zorlukları karşısında intihar kişi için bir kurtuluş yolu olabilir. Ancak kişinin sorumlu olduğu bazı şahıslar olduğu sürece, onlar için hayatı tercih etmesi insanı bir vazifedir. Cicero da (öl. m.ö. 43) dinî ve sosyolojik bazı gerekçelerle intiharı asla meşru görmemiştir.

Yahudilik temelde intiharı reddeder. Akl-ı selîm olan bir kişinin kendi iç iradesi ile intihar edemeyeceğini varsayıarak intihar eden kişinin mesul tutulamayacağını ve Yahudilik inanç esasları ve geleneklerine göre defin işlemlerinin yapılmasının gerekliliğini

²⁹ Cemalettin Şen, *Bilinç ve Etkisi (İslâm Hukukunda Bilincin Hak ve Sorumluluklara Etkisi)* (Bursa: Emin Yayınları, 2010), 249.

³⁰ Yenişehirli Şeyhü'l-İslâm Abdullah Efendi, *Behçetü'l-fetâvâ ma'an-nukûl* (İstanbul: Dâru't-Tibâ'ati'l-'Âmire, 1266/1850), 29; Vehbe Zuhaylî, *el-Fîku'r-İslâmî ve edîletihû* (Dîmaşk: Dâru'l-Fikri'l-Mu'âşir, 34. Baskı, 435/2014), 2/425.

³¹ Hayati Hökelekli, “İntihar”, *Türkiye Diyanet Vakfı Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV Yayınları, 2005), 22/351.

³² Heyet, “intihar”, *Türk Hukuk Lügati* (Ankara: Başbakanlık Basımevi, 4. Baskı, 1998), 163.

³³ Altan Eşsizoğlu – Mustafa Sercan, “İntihara Azmettirme, Teşvik, Yardım ve İntihar Kararını Kuvvetlendirme İddiasında Adli Psikiyatrik Değerlendirme: Bir Olgu Sunumu”, *Türk Psikiyatri Dergisi* 28/3 (2017), 214.

³⁴ Hökelekli, “İntihar”, 22/351.

benimsenmiştir. Ayrıca kişinin şirke zorlanması, katliama uğrayacak olması ve iffetini koruması söz konusu olduğu hâl ve durumlarda intihar etmesi faziletli bir eylem olarak görülmüştür.

Hıristiyanlıkta da intihara kesinlikle cevaz verilmemiştir. Son zamanlarda oluşmaya başlayan bazı ıhlaklı görüşlere rağmen, Hıristiyanlıkta intihar hâlâ büyük günah olarak kabul edilmektedir.³⁵

İslâm dinine göre de Hâkim³⁶ ve Şâri‘ Te‘âlâ’nın vazettiği dini hükümlerin bazı temel gayeleri olup bu gayelerin sonuç bakımından ya insanlar için üstün bir yararı sağlama veya insanlardan bir takım zararları savmak gibi yüksek hedefleri vardır. İşte bu bağlamda, *dinin muhafazasını emrettiği beş zaruri degerden biri de canın korunması prensibidir.*³⁷ Kişi, hukuka aykırı bir şekilde başkasının *can ve viicut bütünlüğüne zarar veremeyeceği gibi, kendi can ve viicut tamlığına zarar verecek tasarruflarda da bulunamaz.*³⁸ Zira verdiği canı alma hak ve yetkisine sahip olan ancak Allah Te ‘âlâ’dır.³⁹

“*Lâ tektüllü enfuseküm*” (*kendinizi öldürmeyin*)⁴⁰ âyeti, Hâkim Te‘âlâ’nın intiharı yasakladığını açıkça ifade ettiği gibi, kişinin kasıt ve iç iradesiyle kendisinin helâk ve itlâfına yol açacak zararlı fiillerden özenle sakınmasını da gerektirmektedir.⁴¹ “*Ey iman edenler! Allah’ın ve Resûlü’nün önüne geçmeyin, Allah’tan korkun...*”⁴² âyeti de söz ve eylemlerle Allah ve Resûlü’nün önüne geçmenin hukuka aykırı, haram bir fiil olduğunu göstermektedir.⁴³

Resûlullah da (s.a.v.) şu hadisleriyle intihar fiilinin günah ve hukuka aykırı bir fiil olduğunu ifade buyurmuşlardır: “*Sizden önceki ümmetlerden birinde yaralı bir adam vardi. Yarasının ağrısına dayanamayarak bıçakla elini kesti. Kanaması durmadığı için de adam öldü.*

³⁵ Hökelekli, “İntihar”, 22/351.

³⁶ Zeydân, *Fikih Usûlü*, 353-355.

³⁷ Muhammed Ebû Zehrâ, *İslâm Hukuku Metodolojisi* (*Fikih Usûlü*), çev. Abdülkadir Şener (Ankara: Fon Matbaası, 3. Baskı, 1981), 317; ‘Abdülkâdir Zeydân, *el-Vecîz fî usûli ’l-fîkh* (Bağdat: Dersa’âdet, 6. Baskı, ts.), 379; Zekiyüddîn Şa‘bân, *İslâm Hukuk İlminin Esaslari* (*Usûlü ’l-Fîkh*), çev. İbrahim Kâfi Dönmez (Ankara: TDV Yayınları, 19. Baskı, 2014), 413-415.

³⁸ Şâmil Dağcı, *İslâm Ceza Hukukunda Şahislara Karşı Müessir Fiil* (Ankara: DİB Yayınları, 2. Baskı, 1999), 28-30; Ali Kaya, *İslâm Hukukunda Bedene İlişkin Zararlar ve Tazmini* (Bursa: Emin Yayınları, 2007), 65 vd.; Fahreddin Atar, *Fikih Usûlü* (İstanbul: MÜİFV Yayınları, 7. Baskı, 2008), 293-296.

³⁹ bk. el-Hîcîr 15/23; Kâf 50/43; en-Necm 53/44.

⁴⁰ *Kur’ân-ı Kerîm ve Türkçe Açıklamalı Meâli*, Heyet (Medine: Hâdimü ’l-Harameyni ’ş-Şerîfeyn Kral Fehd Mushaf Basım Kurumu, 1412/1992), en-Nisâ 4/29; Ömer Nasuhî Bilmen, *Hukûk-ı İslâmîyye ve Istilâhât-ı Fîhiyye Kâmûsu* (İstanbul: Bilmen Basım ve Yayınevi, 1985), 3/44.

⁴¹ Celâleddîn el-Mahallî - Celâleddîn es-Süyûtî, *Tefsîrî ’l-Celâleyn* (İstanbul: Salâh Bilici Kitabevi Yayınları, ts.), 1/75; Muhammed Hamdi Yazır, *Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsîr* (İstanbul: Eser Neşriyat, 1982), 2/1343; Bilmen, *Hukûk-ı İslâmîyye*, 3/44.

⁴² el-Hucurât 49/1.

⁴³ Mahallî - Süyûtî, *Tefsîrî ’l-Celâleyn*, 2/184-185.

Buna karşın Allah Te'âlâ, 'Kulum canı konusunda öňüme geçti, ben de ona cenneti haram kildim.' buyurdu.”⁴⁴ “Kim kendini bir dağdan aşağıya atarak intihar ederse (...). Kim zehir içerek intihar ederse (...). Kim de bir demir parçasıyla intihar ederse (...) sonsuza dek demiri kendine sokup duracaktır.”⁴⁵ “Kim de kendini boğarak intihar ederse, cehennemde de kendisini boğup duracaktır.”⁴⁶

Türk pozitif hukukuna göre ise, intihar eyleminin kendisi suç değildir.⁴⁷ Ancak 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 84'üncü maddesine göre⁴⁸ “Başkasını intihara azmettiren, teşvik eden, başkasının intihar kararını kuvvetlendiren ya da başkasının intiharına herhangi bir şekilde yardım eden kişi, iki yıldan beş yila kadar hapis cezası ile cezalandırılır. İntiharın gerçekleşmesi durumunda, kişi dört yıldan on yila kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Başkalarını intihara teşvik eden kişi, üç yıldan sekiz yila kadar hapis cezası ile cezalandırılır...”⁴⁹

3. Hukukî Neticeleri

Müslüman olarak ölen kişinin cenaze namazını kılmak/kıldırmak ümmetin ayırıcı özelliklerinden biridir.⁵⁰ Nitekim Hz. Peygamber (s.a.v.) “Ümmetime ölülerinin yıkaması ve üzerlerine cenaze namazı kılınması farz kilindi.” buyurdular.⁵¹ Bu esasa göre Müslümanların ölen Müslüman kişiyi teçhiz ve tekfin etmeleri farzı- kifâye kabilinden bir ibadettir.⁵²

⁴⁴ Buhârî, “Enbiyâ”, 50.

⁴⁵ Ebû ‘Îsâ Muhammed b. ‘Îsâ b. Servet et-Tirmîzî, *el-Câmi‘u’s-şâhih* (İstanbul: Çağrı Yayıncıları, 1401/1981), “Îmân”, 16, “Tıp”, 7; Ebû ‘Abdirrahmân Ahmet b. Şu’ayb b. ‘Alî en-Nesâî, *es-Sünen* (İstanbul: Çağrı Yayıncıları, 1401/1981), “Cenâîz”, 68; Ebû ‘Abdillâh Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned* (İstanbul: Çağrı Yayıncıları, 1402/1982), 2/254, 478; Ebû'l-Velîd Muhammed b. Ahmet b. İbn Rûşd el-Hafîd, *Bidâyetü'l-müctehid ve nihâyetü'l-mukteşid*, thk. Ferîd ‘Abdü'l-‘Azîz el-Cündîyy (Kâhire: Dâru'l-Hâdîs, 1425/2004), 1/254.

⁴⁶ Buhârî, “Cenâîz”, 83; İbn Rûşd, *Bidâyetü'l-müctehid*, 1/254.

⁴⁷ Heyet, “intihar”, 163; Erdoğan, “intihar”, 253, 254; Eşsizoğlu – Sercan, “İntihara Azmettirme...”, 212.

⁴⁸ Aysegül Huysal, *Türk Ceza Kanunu'nda İntihara Yönlendirme Suçu* (İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2019), iii. Konuya ilişkin detaylı bilgi için bk. Ümit Naci Gündoğmuş vd., “İntihara Girişimlerinde Sağlık Personelinin Adli İhbar Yükümlülüğü”, *Adli Tip Dergisi* 18/2 (2004), 38-44; Uğur Ersoy, “İntihara Yönlendirme Suçu”, *TBB Dergisi* 136 (2008), 75-140; Zeki Hafizoğulları - Muammer Ketizmen, “5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Hayata Karşı Suçlar”, *Ankara Barosu Dergisi* 66/1 (Kış 2008), 143-154; Zafer İçer, “İntihara Yönlendirme Suçu TCK. md. 84)”, *Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi* 28/1 (2020), 295-347.

⁴⁹ Türk Ceza Kanunu (İstanbul: Beta Yayıncıları, 12. Baskı, 2015), 46-47.

⁵⁰ Şemsüddîn Muhammed b. Ahmed b. Hamza el-Enşârî er-Remlî, *Nihâyetü'l-muhtâc ilâ şerhi'l-Minhâc* (Beyrût: Dâru'l-Fikr, 1435-1436/2014), 2/538.

⁵¹ Ebû'l-Hasen ‘Alî b. Muhammed el-Mâverdî, *el-Hâvi'l-kebîr şerhu Muhtaşarı'l-Müzenî fî fîkhi mezhebi'l-Îmâmi's-Şâfi'iî*, thk. eş-Şeyh ‘Alî Muhammed Mu'avviz - eş-Şeyh ‘Âdil Ahmed ‘Abdulmevcûd (Beyrût: Dâru'l-Kütübi'l-‘Ilmiyye, 4. Baskı, 1439/2018), 3/51.

⁵² Ebû'l-Hüseyin Ahmed b. Muhammed el-Kudûrî, *el-Muhtaşar* (İstanbul: Fazilet Neşriyat, 1398/1977), 25 vd.; ‘Abdullah b. Muhammed b. Mevdûd el-Mevsilî, *el-Îhtiyâr li ta'lili'l-Muhtâr*, ta'lîk. Şeyh Mahmûd Ebû Dakîka (İstanbul: Çağrı Yayıncıları, 1991), 1/90 vd.

Kişi iç iradesiyle intihar ederse Hanefî ve Şâfiîlerin fetvaya esas olan görüşlerine göre her ne kadar intihar başkasını katletmekten daha büyük bir günah ise de intihar eden kişinin cenazesi yikanır ve üzerine cenaze namazı kılınır. İntihar eden kişi işlediği fiiliyle büyük günah işlemiş olup fâsık konumuna düşer. Ancak onun bu fiili yeryüzünde ifsat çıkarma anlamını içermez. Fakat diğer fâsıklar gibi o da iç iradesiyle kendi canına kıyarak, kendisine zulmetmiştir.⁵³

İmam-ı Azam Ebu Hanife (öl. 150/767)⁵⁴ ile İmam Muhammed'e (öl. 189/804) göre intihar eden kişinin cenazesi yikanır ve üzerine cenaze namazı kılınır.⁵⁵ İmam Ebu Yusuf (öl. 182/789) ve İbnü'l-Hümâm (öl. 861/1457) gibi bir gurup Hanefî hukukçuya göre ise, intihar eden kişinin cenaze namazı kılınmaz.⁵⁶ Zira Hz. Peygamber'in (s.a.v.) huzuruna intihar etmiş bir kişinin cenazesi getirildiğinde Resûlullah onun cenaze namazını kıldırmamışlardı.⁵⁷ Şeyhüislâm İbn Kemâl (öl. 940/1534) ile Şeyhüislâm Ebüssuûd Efendi de (öl. 982/1574) intihar eden kişinin cenaze namazının kılınmayacağına yönelik fetva vermişlerdir.⁵⁸

Mâlikîlere göre devlet başkanının intihar eden kişinin cenaze namazını kıldırması mekruhtur.⁵⁹ İntihar eden kişinin cenaze namazını devlet başkanı değil, bir başkası kıldırır. Devlet başkanı, fazilet erbâbı ve kemal sahibi kişilerin intihar eden kişilerin cenaze namazlarını kıldırıbmaları başkalarına ibret, intihar eden kişiler için de zecr amacı taşır.⁶⁰

⁵³ Zuhaylî, *el-Fîkhu'l-Îslâmî*, 2/425.

⁵⁴ Alâuddîn Ebû Bekr Muhammed b. Aḥmed es-Semerkandî, *Tuhfetü'l-fukahâ*, thk. el-İmâm Muhammed el-Muntaşır Billâh el-Kitânî - Vehbe Muṣṭafâ ez-Zuhaylî (Beyrût: Dâru'l-Kütübî'l-İlmîyye, 1438/2017), 1/495, 496; İbrâhîm b. Muhammed el-Halebî, *Mültekâ'l-ebhûr* (İstanbul: Şirket-i Şâhâfiyye-i 'Osmâniyye Maṭba'ası, 1316/1898), 59; Yenişehirli, *Behçetü'l-setâvâ*, 29.

⁵⁵ Ebû 'Abdillâh Muhammed b. Ḥasen eş-Şeybânî, *el-Asl*, thk. eş-Şeyh Aḥmed Ferîd el-Mezîdî (Beyrût: Dâru'l-Kütübî'l-İlmîyye, 1438/2017), 1/225; Yenişehirli, *Behçetü'l-setâvâ*, 29. Bu konudaki fetva şöyledir: "Kendini amden salb ve katleden Zeydin gasl olunup nemazi kılınmak lâzım olur mı? El-cevap: Olur." Yenişehirli, *Behçetü'l-setâvâ*, 29.

⁵⁶ Kemâltüddîn Muhammed b. 'Abdulvâhîd b. Mes'ûd İbnü'l-Hümâm es-Sivâsî, *Şerḥu Fethî'l-kadîr* (*Netâicu'l-efkâr fî kesfi'r-rüümûzi ve'l-esrâr tekmilesi ile birlikte*) (Beyrût: Dâru'l-Fîkr, 2. Baskı, ts.), 2/150; Ebû Bekr b. 'Alî b. Muhammed el-Haddâdî, *el-Cevheretü'n-neyyire 'alâ Muhtaşarı'l-Kudûrî* (İstanbul: Fazilet Neşriyat, 1978), 1/145; Halebî, *Mültekâ'l-ebhûr*, 2/425.

⁵⁷ Ebû 'Abdillâh Muhammed eş-Şevkânî, *Neylî'l-evṭâr şerḥu Müntekâ'l-ahbâr min eḥâdîs-i Seyyidi'l-Aḥyâr* (Beyrût: Dâru'l-Cîl, 1973), 4/84; Heyet, *el-Fetâvâ el-Hindîyye* (Diyarbakır: el-Mektebetü'l-Îslâmîyye - Mehmet Özdemir, 3. Baskı, 1393/1973), 1/163.

⁵⁸ Molla Hüsrev, *Dürerü'l-hükkâm*, 1/163; Muhammed Emîn İbn 'Âbidîn, *Reddi'l-Muhtâr 'ale'd-Dûrri'l-Muhtâr* (İstanbul: Kahraman Yayınları, 1984), 2/211; Şürünbülâlî, *Merâki'l-felâh*, 144-145.

⁵⁹ Şemsüddîn Muhammed 'Arafe ed-Desûkî, *Hâşıyetü'd-Desûkî 'ale's-Şerḥi'l-Kebîr*, ed. Muhammed 'Abdullâh Şâhîn (Beyrût: Dâru'l-Kütübî'l-İlmîyye, 3. Baskı, 2011), 1/672.

⁶⁰ İbn Rûsd, *Bidâyetü'l-müctehid*, 1/253; İbn Cüzey, Ahmed b. Muhammed el-Kelbî el-Gîrnâtî el-Mâlikî, *el-Kavâñîn'u'l-Fikhiyye* (b.y.: ts.), 77; Şevkânî, *Neylî'l-evṭâr*, 4/84, 85; İbn Nûcaym, *el-Bâhru'r-râik*, 2/215; Zuhaylî, *el-Fîkhu'l-Îslâmî*, 2/425.

Şâfiîlere göre de intihar eden kişinin cenazesi yıkanır ve üzerine cenaze namazı kılınır.⁶¹ Hanbelîlere göre ise, intihar eden kişinin cenaze namazı kılınmaz. Zira Resûlullah (s.a.v.) intihar eden kişinin cenaze namazını kılmamışlardı.⁶² Ancak ünlü Hanbelî hukukçu İbn Kudâme'ye (öl. 620/1223) göre ise, bizzat devlet başkanı tarafından olmamak kaydı ile intihar eden kişinin cenaze namazı kılınır.⁶³

İbrahim en-Nehâî (öl. 96/714), Ashâb-ı kirâm (r. anhum) intihar eden kişi dâhil ehl-i kible olan kişileri cenaze namazından mahrum etmedikleri için⁶⁴ devlet başkanının da intihar eden kişinin cenaze namazını kaldırabileceğini ileri sürmüştür.⁶⁵ Atâ b. Ebî Rebâh da (öl. 114/732) “(*Kâfir olarak ölüp*) cehennem ehli oldukları onlara açıkça belli olduktan sonra, akraba dahi olsalar, (*Allah'a* ortak koşanlar için af dilemek ne peygambere yarasır ne de inananlara.”⁶⁶ âyetinin işaretti ve Hz. Peygamber'in (s.a.v.) “*Lâ ilâhe illelâh diyen kişinin cenaze namazını kılınmazlık etmem.*” hadisi ile intihar eden kişinin de cenaze namazının kılınacağını,⁶⁷ hatta devlet başkanının dahi kaldırabileceğini ileri sürmüştür.⁶⁸

Netice olarak, hukukcuların çoğunluğuna göre intihar eden kişinin cenaze namazı kılınır. Zira Resûlullah'ın intihar eden şahsın cenaze namazını kaldırımadığına ilişkin olarak rivayet olunan hadis muhtemelen zecr içindir. Nitekim Hz. Peygamber borçlu olarak ölen şahsın cenazesini de bizzat kaldırılamışlardı, ancak kılınmasını emretmişlerdi.⁶⁹ Ünlü İslâm hukukçusu İbn-i Hazm'a (öl. 456/1063) göre de intihar eden kişinin cenaze namazı kılınır. Hatta bu gibi kişilerin cenaze namazlarını devlet başkanı dahi kaldırabilir.⁷⁰ Zira yarasının ağrısına sabredemeyip intihar eden Kuzman olayı karşısında Hz. Peygamber'in (s.a.v.),

⁶¹ Ebû ‘Abdillâh Muhammed b. İdrîs eş-Şâfiî, *el-Ümm*, thk. Muhammed İbrâhîm el-Hifnâvî (Kâhire: Dâru'l-Hadîs, 1429/2008), 2/264; ‘Alâuddîn Ebû Bekr b. Mes’ûd el-Kâsânî, *Kitâbu Bedâi'u's-sanâ'i fî tertîbi's-Serâ'i* (Beyrût: Dâru'l-Fikri'l-'Arabî, 2. Baskı, 1394/1974), 1/311; Muvaffakuddîn Ebû Muhammed b. Ahmed b. ‘Abdillâh İbn Kudâme, *el-Muğnî*, thk. Muhammed Şerefuddîn Hattâb - es-Seyyid Muhammed es-Seyyid - Seyyid İbrâhîm Sâdîk (Kâhire: Dâru'l-Hadîs, 1425/2004), 3/261; Şemsüddîn Muhammed b. Ahmed el-Hasib eş-Şîrbînî, *Muğnî l-muhtâc ilâ ma'rifeti me 'ânî elfâzî l-Minhâc*, thk. M. Muhammed Tâmir - Şeyh Şerîf 'Abdullâh (Kâhire: Dâru'l-Hadîs, 1427/2006), 2/71,72; Şevkânî, *Neylî l-evâtâr*, 4/84, 85; Muhammed ez-Zûhrî el-Ğamrâvî, *es-Sirâcü'l-Vehhâc Şerhî'n 'alâ Metni'l-Minhâc* (İstanbul: Eser Neşriyat, ts.), 114.

⁶² Şevkânî, *Neylî l-evâtâr*, 4/84, 85; Zuhaylî, *el-Fîku'r-İslâmî*, 2/425.

⁶³ İbn Kudâme, *el-Muğnî*, 3/261, 317.

⁶⁴ Sâbık, *Fîku's-sünne*, 1/448.

⁶⁵ İbn Kudâme, *el-Muğnî*, 3/261.

⁶⁶ et-Tevbe 9/113.

⁶⁷ Sâbık, *Fîku's-sünne*, 1/447, 448.

⁶⁸ İbn Kudâme, *el-Muğnî*, 3/261.

⁶⁹ İbn Hazm, *el-Muhallâ*, 3/399; Şemsü'l-Eimme Muhammed b. Ahmed b. Ebî Sehl es-Serahsî, *el-Mebsût* (İstanbul: Çağrı Yayınları, 1403/1982-1983), 2/52, 53; Sâbık, *Fîku's-sünne*, 1/447, 448. Detaylı bilgi için bk. Mehmet Ergün, *İslâm Hukukunda Kefâlet* (İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 1991), 7 vd.

⁷⁰ Ebû Muhammed ‘Alî b. Ahmed İbn Hazm el-Endelûsî, *el-Muhallâ bi'l-âsâr*, ed. ‘Abdü'l-Ğaffâr el-Bindârî (Beyrût: Dâru'l-Kütübi'l-'Ilmiyye, 2010), 3/399; Sâbık, *Fîku's-sünne*, 1/448.

“Arkadaşınızın cenazesini kilin!”⁷¹ emri umûm içindir.⁷² Ayrıca müminler kardeş olduğu gibi,⁷³ mümin erkeklerle mümin kadınlar da birbirinin velileridirler.⁷⁴ Bu esaslara göre Müslüman olarak ölen her kişi Müslümanların kardeşidir, ondan cenaze namazını esirmek büyük bir mesuliyyettir. Kaldı ki intihar eden kişinin büyük günah işlediği aşıkârdır. Dolayısıyla günahkâr olarak ölen fâsik kişinin de Müslüman din kardeşlerinin duasına, üzerine cenaze namazı kılmalarına çok daha fazla muhtaçtır.⁷⁵

4. Değerlendirme

İslâm hukukuna göre hukuken himaye altına alınan can muhteremdir.⁷⁶ Bu esasa göre haksız yere masum bir kişinin öldürülmesi haram⁷⁷ ve büyük gûnahtır.⁷⁸ Ayrıca kişinin kendi canını tehlikeye atması⁷⁹ ve kendisini katletmesi başkasını öldürmesinden çok daha büyük bir gûnahtır.⁸⁰ Kişi ne kadar zor durum ve çetin sıkıntılarda karşılaşsa sabretmeli,⁸¹ ümitsizlige düşmemeli,⁸² değil intihar normal bir ölümü dahi temenni etmemelidir.⁸³ Kişi manevî tedavi dâhil⁸⁴ gerekiyorsa tedavi hizmeti almalı,⁸⁵ saadeti Allah’ı anmakta ve Onu

⁷¹ Buhârî, “Cihâd”, 77; Müslim, “Îmân”, 179; Sâbık, *Fıkhu’s-sünne*, 1/448.

⁷² Sâbık, *Fıkhu’s-sünne*, 1/448.

⁷³ krş. el-Hucurât 49/10; Müslim, “Birr”, 58; Tirmizî, “Hudûd”, 3; İbn Hazm, *el-Muhallâ*, 3/399; Sâbık, *Fıkhu’s-sünne*, 1/448.

⁷⁴ bk. et-Tevbe 9/71; İbn Hazm, *el-Muhallâ*, 3/399; Sâbık, *Fıkhu’s-sünne*, 1/448.

⁷⁵ İbn Hazm, *el-Muhallâ*, 3/399; Sâbık, *Fıkhu’s-sünne*, 1/448.

⁷⁶ Erdoğan, “‘ismet”, 213, 214. Detaylı bilgi için bk. Ergün, *İslâm Hukukunda Yapı Mâliklerinin Kusursuz Sorumluluğu*, 2, 3, 19, 29.

⁷⁷ en-Nisâ 4/93; el-Îsrâ 17/33; Buhârî, “Vesâyâ”, 23; Müslim, “Îmân”, 144.

⁷⁸ Nûreddin es-Sâbûni, *Mâtûridîyye akâidi*, çev. Bekir Topaloğlu (Ankara: DİB Yayınları, 3. Baskı, 1982), 167 vd.; Ahmed Ziyâuddîn Gümüşhânevî, *Ehl-i sünnet i’tikâdi* (İstanbul: Bedîr Yâynevi, 4. Baskı, 1986), 47 vd.; Şen, *Bilinç ve Etkisi*, 249.

⁷⁹ el-Bakara 2/195.

⁸⁰ Molla Hüsrev, *Dürerü'l-hükkâm*, 1/163; İbn Nûcayym, *el-Bâhru'r-râîk*, 2/215; İbn 'Âbidîn, *Reddü'l-Muhtâr*, 2/211; Zuhaylî, *el-Fıkhu'l-İslâmî*, 2/425.

⁸¹ el-Bakara 2/155; Âl-i İmrân 3/17; Yûsuf 12/18; el-Mâric 70/5; el-Însân 76/24; Ebû İshâk İbrâhîm b. ‘Alî b. Yûsuf el-Firûzâbâdî eş-Şîràzî, *el-Mühezzeb*, thk. eş-Şeyh Zekerîyyâ ‘Umeyrât (Beyrût: Dâru'l-Kütübî'l-‘Ilmiyye, 4. Baskı, 1438/2017), 1/235, 236; Sâbık, *Fıkhu’s-sünne*, 1/409, 410; Bilmen, *Hukûk-ı İslâmîyye*, 3/43-45.

⁸² Yûsuf 12/87; el-Hicr 15/56; Fussilet 41/49.

⁸³ Buhârî, “Temennî”, 6; “Merzâ”, 19, Ebû Dâvûd Süleymân b. el-Eş-as b. İshâk es-Sicistânî, *es-Sünen* (İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981), “Cenâîz”, 9; Ebû ‘Abdillâh Muhammed b. Yezîd İbn Mâce, *es-Sünen* (İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981), “Zühd”, 31; Şîràzî, *el-Mühezzeb*, 1/236; İbn Hazm, *el-Muhallâ*, 3/396; Remlî, *Nihâyetü'l-muhtâc*, 3/21; Tahtâvî, *Hâsiyetü't-Tahtâvî*, 343.

⁸⁴ Hayrettin Karaman, *Günlük Hayatımızda Helâller ve Haramlar* (İstanbul: İz Yayıncılık, 16. Baskı, 2002), 119.

⁸⁵ Remlî, *Nihâyetü'l-muhtâc*, 3/21; Karaman, *Günlük Hayatımızda Helâller ve Haramlar*, 118. Bilinci yerinde değilken intihar etmek farklı hukukî neticeler doğurabileceği için intihar anımı kapsayan zaman diliminde müntehîrin psikolojik durumu önemlidir. Bilincin hak ve sorumluluklara etkisi için bk. Şen, *Bilinç ve Etkisi*, 133-267; Muhammed Ebû Zehrâ, *Usûlü'l-fîkh* (b.y.: Dâru'l-Fikri'l-‘Arabî, ts.), 327-363; Eşsizoğlu – Sercan, “İntihara Azmettirme...”, 214.

aramakta bilmeli,⁸⁶ çokça Allah'ı düşünmeli,⁸⁷ dünyevî heves ve ihtiraslarından kurtulmalı,⁸⁸ ruhî ve manevî yönünü ihmâl etmemeli,⁸⁹ hayatı gayesiz, disiplinsiz yaşamamalı,⁹⁰ sağlam bir inanç zırhı ile sinirlerini koruma altına almalıdır.⁹¹ Kezâ, toplum fertlerinin de İslâm ahlâkinin esasının Allah'a tazim olduğu kadar, başta insan olmak üzere diğer mahlûkata merhamet etme hisleri ile eğitilmeli, öyle her yere düşen kişinin güçsüz olmadığı, belki de bir başka ferdin etkisi ile ruhunda bazı yırtılma ve ezikliklerin oluşmuş olabileceği fikriyatı ile yetiştirmelidir.⁹² Çetin, çekilmez, başa çıkmaz zannedilen hâl ve durumlarda zayıf düşen bireyler yardım görmeli, irşat ve rehberlik hizmetleriyle desteklenmelidir.⁹³ Allah'ın rahmetine erişmenin en önemli unsurlarından birinin de Onun yaratıklarına şefkat ve merhametle yaklaşmak olduğu bilinmelidir.⁹⁴

Hâsılı, İslâm hukukuna göre kişinin kendi öz canına kıyması hukuka aykırı, caiz olmayan bir fiildir. Çünkü can Allah Te‘âlâ tarafından kişiye emanet edilen ve muhafaza edilmesi emredilen mühim bir esastır.⁹⁵ Bu esasa göre hiçbir kişi kendi canı ve vücut bütünlüğü üzerinde kasıtlı zararlı bir fiil işleyemeyeceği gibi, işlenmesine de izin veremez.⁹⁶ Bu nedenledir ki intihar etmek, vücut tamliğine zarar veren bir fiili işlemek haram ve büyük gânahtır. Bu haram fiili işleyen şahıs hakkında hukukî açıdan bir tazminata hükmedilmemiş

⁸⁶ er-Râ‘d 13/28; İ. Hakkı İzmirli, *İslâm Mütefekkirleri İle Garp Mütefekkirleri Arasında Mukayese*, sad. S. Hayri Bolay (Ankara: DİB Yayıncıları, Ayyıldız Matbaası, 6. Baskı, 1981), 14; Tabbara, *İlmîn Işığında İslâmiyet*, 260; M. Rahmi Balaban, *İlim-Ahlâk-İman (Son Asrin İlim ve Fen Adamlarına Göre)* (Ankara: DİB Yayıncıları, Gaye Matbaası, 6. Baskı, ts.), 39-41, 53.

⁸⁷ Balaban, *İlim-Ahlâk-İman*, 43-48.

⁸⁸ Muhammed el-Mübârek, *Yarınki Dünya (Özlenen İnsanlık)*, çev. Hüsamettin Celâl (İstanbul: Duyuran Matbaası, 1976), 159, 160.

⁸⁹ el-Bakara 2/152, 153; Fussilet 41/25; ez-Zuhur 43/36.

⁹⁰ Hamdi Güllal, *Ruhi Çöküntü* (İstanbul: Bahar Yayıncıları, 9. Baskı, ts.), 36.

⁹¹ Necati Öner, *Stres ve Dini İnanç* (Ankara: TDV Yayıncıları, 1985), 14.

⁹² Recep Şüküru Apuhan, *Başarı Yolunda 70 Altın Kural* (İstanbul: Timaş Yayıncıları, 8. Baskı, 1997), 34-35.

⁹³ krş. el-Bakara 2/156; el-A‘râf 7/181; eş-Şûrâ 42/39; el-Asr 103/1-3; Balaban, *İlim-Ahlâk-İman*, 36-39, 53, 110, 111; Süleyman Uludağ, *İslâm'da İrşat* (İstanbul: Marifet Yayıncıları, Er-Tu Matbaası, 1984), 214-215.

⁹⁴ Tirmîzî, “Bîr”, 16.

⁹⁵ Atar, *Fıkıh Usûlü*, 296; Şa‘bân, *İslâm Hukuk İlminin Esasları*, 414; Şen, *Bilinc ve Etkisi*, 249; Recep Şentürk, “İsmet”, *Türkiye Diyanet Vakfı Ansiklopedisi* (İstanbul: TDV Yayıncıları, 2001), 23/137, 138.

⁹⁶ Hayata karşı işlenen suçlar hakkında detaylı bilgi için bk. Ekrem Edgû, *Borçlar Hukuku (Umumî Hükümler)* (Ankara: Sevinç Matbaası, 1967), 118; Henri Deschenaux - Pierre Tercier, *Sorumluluk Hukuku*, çev. Salim Özdemir (Ankara: Kadioğlu Matbaası, 1983), 44; Kaya, *İslâm Hukukunda Bedene İlişkin Zararlar ve Tazmini*, 114; Safa Reisoğlu, *Türk Borçlar Hukuku (Genel Hükümler)* (İstanbul: Beta Yayıncıları, 25. Baskı, 2014), 166; Mehmet Ayan, *Borçlar Hukuku (Genel Hükümler)* (Ankara: Seçkin Yayıncılık, 11. Baskı, 2016), 260; Ahmet M. Kılıçoğlu, *Borçlar Hukuku (Genel Hükümler)*, (Ankara: Turhan Kitabevi Yayıncıları, 20. Baskı, 2016), 304; Fikret Eren, *Borçlar Hukuku Genel Hükümler* (Ankara: Yetkin Yayıncıları, 22. Baskı, 2017), 629; Mehmet Ergün, “İslâm Hukukunda Hukuka Aykırılık”, *Bülent Ecevit Üniversitesi İslâhiyat Fakültesi Dergisi* 5/2 (Aralık 2018), 284-285.

ise de, uhrevî büyük bir azaba uğrayacağı ifade edilmiştir.⁹⁷ Nitekim Resûlullah (s.a.v.) Vedâ Hacci'nda 140.000 civarındaki bir topluluğa irat ettiği hutbesinde şöyle buyurmuşlardır: “İnsanlar! Bugünleriniz nasıl mukaddes bir gün ise, bu aylarınız nasıl mukaddes bir ay ise, bu şehriniz nasıl mübarek bir şehir ise, canlarınız, mallarınız, namuslarınız da öyle mukaddestir, her türlü tecavüzdən korunmuştur”⁹⁸ Bu sebepledir ki kendi canına kasteden kişi büyük günah işlemiş olduğu gibi, Müslüman toplum ve bireyler nezdinde hakkında iyi düşünülmez. Ayrıca Allah Te ‘âlâ affetmezse âhiret azabını hak edebilir.

SONUÇ

İmam-ı Azam Ebu Hanife ve İmam Muhammed'in de dâhil olduğu İslâm hukukçularının çoğunuğunun görüşüne göre intihar fiili her ne kadar büyük bir günah ise de intihar eden kişi söz konusu fiili helâl saymadıkça küfre düşmez. Bunun içindir ki kendi ölümüne istemli bir şekilde yol açan kişinin cenaze namazı diğer Müslümanların cenazesesi gibi kılınır. Fakat İmam Ebu Yusuf'a göre hata yoluyla yahut kuvvetli bir ağrından kurtulmak amacıyla olmadıkça, kendi öz canına kıyan şahsın cenaze namazı kılınmaz.

Kanaatimize göre intihar eden kişinin cenaze namazının kılınacağına ilişkin olarak cumhûrî'l-ulemânın benimsediği görüş, intihar eden kişinin geride kalan akraba ve yakınlarının vicdanen ve psikolojik olarak bir nebze rahatlamalarını sağlayabilir. Buna karşın İmam Ebu Yusuf'un benimsediği görüş de intihar eğilimleri beliren kişiyi “Eğer intihar edersem cenazem yıkanmaz, cenaze namazım kılınmaz...” endişesiyle yeniden hayatı bağlayabilir, intihar düşünce ve niyetinden vazgeçirebilir. Ayrıca intihar eden kişinin cenaze namazının kılınıp kılınmayacağına ilişkin olarak benimsenecek olan hukukî görüşte dikkate alınması gereken önemli bir husus, intihar eden şahsın nasıl bir psikolojik durumda iken intihar ettiği meselesidir. Çünkü hukuka göre bilincin hak ve yükümlülüklerke kesin tesiri vardır. Bu hukukî esasa göre yapısı yönyle kişinin kendisine karşı bir saldırı eylemi demek olan intihar olayında, intihar fiilini kapsayan zaman dilimi içerisinde intihar eden kişinin psikolojik durumu son derece önemlidir. Normal ve bilinci yerinde olan bir kişinin kendi öz canına kıyması düşünülemeyeceği için, böylesi bir durum mezkûr şahsın ruhî rahatsızlığının bir göstergesi olarak düşünülmeli ve cenaze namazı kılınmalıdır. Çünkü bilinci yerinde değilken intihar eden kişinin cenaze namazının kılınması hem hüsnüniyet esası gereği hem

⁹⁷ krş. Kemal Yıldız, *İslâm Sorumluluk Hukuku (Akit Dışı Sorumluluk)* (İstanbul: Seçil Ofset Matbaacılık, 2. Baskı, 2013), 111.

⁹⁸ bk. Buhârî, “Hacc”, 132.

dinî hükümlerin gayesi hem de insanın psikolojik yapısının tanınması ve itibara alınması açısından önem arz eder.

KAYNAKÇA

- Acar, Halil İbrahim. “Borçlar Hukukunda İradeyi Sakatlayan Sebepler I – Hata”. *Atatürk Üniversitesi İslâhiyat Fakültesi Dergisi* 14 (1999), 79-109.
- Ahmed b. Hanbel, Ebû ‘Abdillâh. *el-Müsned*. 6 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1402/1982.
- Aldemir, Hüsnü - Aldemir, Musa. *Türkçe-İngilizce Hukuki Terimler Sözlüğü*. Ankara: Adalet Yayınevi, 2018.
- Ali Haydar Efendi (Büyük). *Usûl-i Fîkah Dersleri*. nşr. M. Çevik - K. Meral. İstanbul: Üçdal Neşriyat, Fatih Matbaası, 2. Baskı, 1966.
- Atar, Fahreddin. *Fîkah Usûlü*. İstanbul: MÜİFV Yayınları, 7. Baskı, 2008.
- Ayan, Mehmet. *Borçlar Hukuku (Genel Hükümler)*. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 11. Baskı, 2016.
- Balaban, M. Rahmi. *İlim-Ahlâk-İman (Son Asırın İlim ve Fen Adamlarına Göre)*. Ankara: DİB Yayınları, Gaye Matbaası, 6. Baskı, ts.
- Bilmen, Ömer Nasuhi. *Hukûk-ı İslâmîyye ve İstilâhât-ı Fîkhîyye Kâmûsu*. 8 Cilt. İstanbul: Bilmen Basım ve Yayınevi, 1985.
- Buhârî, Ebû ‘Abdillâh Muhammed b. İsmâ‘îl. *Şâhîhu'l-Buhârî*. 8 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981.
- Dağçı, Şâmil. *İslâm Ceza Hukukunda Şâhislara Karşı Müessir Fiil*. Ankara: DİB Yayınları, 2. Baskı, 1999.
- Deschenaux, Henri - Tercier, Pierre. *Sorumluluk Hukuku*. çev. Salim Özdemir. Ankara: Kadıoğlu Matbaası, 1983.
- Desûkî, Şemsüddîn Muhammed ‘Arafe ed-Desûkî. *Hâşiyetü’l-Desûkî ‘ale’ş-Şerhi’l-Kebîr*. 6 Cilt. ed. Muhammed ‘Abdullâh Şâhîn. Beyrût: Dâru’l-Kütübi’l-‘Ilmiyye, 3. Baskı, 2011.
- Devellioğlu, Ferit. *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*. Ankara: Aydin Kitabevi, 6. Baskı, 1984.
- Doğan, D. Mehmet. *Büyük Türkçe Sözlük*. b.y.: İz Yayıncılık, 11. Baskı, 1996.

Ebû Dâvûd, Süleymân b. el-Eş‘as b. İshâk es-Sicistânî. *es-Sünen*. 2 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981.

Ebû Zehrâ, Muhammed. *İslâm Hukuku Metodolojisi (Fıkıh Usûlü)*. çev. Abdülkadir Şener. Ankara: Fon Matbaası, 3. Baskı, 1981.

Ebû Zehrâ, Muhammed. *Usûlü'l-fıkıh*. b.y.: Dâru'l-Fikri'l-'Arabî, ts.

Edgû, Ekrem. *Borçlar Hukuku (Umumî Hükümler)*. Ankara: Sevinç Matbaası, 1967.

Erdoğan, Mehmet. *Fıkıh ve Hukuk Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Ensar Neşriyat, 4. Baskı, 2013.

Eren, Fikret. *Borçlar Hukuku Genel Hükümler*. Ankara: Yetkin Yayınları, 22. Baskı, 2017.

Ergün, Mehmet. *İslâm Hukukunda Kefâlet*. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 1991.

Ergün, Mehmet. *İslâm Hukukunda Yapı Mâliklerinin Kusursuz Sorumluluğu*. Bursa: Bursa Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, 2018.

Ergün, Mehmet. “İslâm Hukukunda Hukuka Aykırılık”. *Büulent Ecevit Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Dergisi* 5/2 (Aralık 2018), 271-294.

Ergün, Mehmet. “İslâm Hukukuna Göre Kadına Yönelik Şiddet ve Cinayet Olaylarının Değerlendirilmesi”. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi* 12/68 (Aralık 2019), 1325-1340.

Ersoy, Uğur. “İntihara Yönlendirme Suçu”. *TBB Dergisi* 136 (2008), 75-140.

Eşsizoğlu, Altan – Sercan, Mustafa. “İntihara Azmettirme, Teşvik, Yardım ve İntihar Kararını Kuvvetlendirme İddiasında Adli Psikiyatrik Değerlendirme: Bir Olgu Sunumu”. *Türk Psikiyatri Dergisi* 28/3 (2017), 212-216.

Gülal, Hamdi. *Ruhi Çöküntü*. İstanbul: Bahar Yayınları, 9. Baskı, ts.

Gümüşhânevî, Ahmed Ziyâuddîn. *Ehl-i Sünnet İ'tikadi*. İstanbul: Bedir Yayınevi, 4. Baskı, 1986.

Gündoğmuş, Ümit Naci vd.. “İntihar Girişimlerinde Sağlık Personelinin Adli İhbar Yükümlülüğü”. *Adli Tıp Dergisi* 18/2 (2004), 38-44.

Ğamrâvî, Muhammed ez-Zûhrî. *es-Sirâci' l-Vehhâc Şerhü'n 'alâ Metni'l-Minhâc*. İstanbul: Eser Neşriyat, ts.

Haddâdî, Ebû Bekr b. 'Alî b. Muhammed el-Haddâdî. *el-Cevheretü'n-neyyire 'alâ Muhtaşarı'l-Kudûrî*. 2 Cilt. İstanbul: Fazilet Neşriyat, 1978.

Hafizoğulları, Zeki - Ketizmen, Muammer. "5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Hayata Karşı Suçlar". *Ankara Barosu Dergisi* 66/1 (Kış 2008), 143-154.

Halebî, İbrâhîm b. Muhammed el-Halebî. *Mültekâ'l-ebhûr*. İstanbul: Şirket-i Şâhâfiyye-i 'Osmâniyye Maṭba'ası, 1316/1898.

Heyet. *El-fetâvâ el-Hindîyye*. 6 Cilt. Diyarbakır: el-Mektebetü'l-İslâmiyye - Mehmet Özdemir, 3. Baskı, 1393/1973.

Heyet. *Türk Hukuk Lügati*. Ankara: Başbakanlık Basımevi, 4. Baskı, 1998.

Hökelekli, Hayati. "İntihar". *Türkiye Diyanet Vakfı Ansiklopedisi*. 22/351-353. İstanbul: TDV Yayıncılığı, 2005.

Huysal, Ayşegül. *Türk Ceza Kanunu'nda İntihara Yönlendirme Suçu*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 2019.

İbn 'Âbidîn, Muhammed Emîn. *Reddü'l-Muhtâr 'ale'd-Dürri'l-Muhtâr*. 8 Cilt. İstanbul: Kahraman Yayıncılığı, 1984.

İbn Cüzey, Ahmed b. Muhammed el-Kelbî el-Gîrnâtî el-Mâlikî. *el-Kavânînu'l-Fîkhîyye*. b.y.: ts.

İbn Hazm, Ebû Muhammed 'Alî b. Aḥmed el-Endelûsî. *el-Muhallâ bi'l-âṣâr*. 12 Cilt. ed. 'Abdü'l-Ğaffâr el-Bindârî. Beyrût: Dâru'l-Kütübi'l-İlmîyye, 2010.

İbn Kudâme, Muvaffuḳuddîn Ebû Muhammed b. Aḥmed b. 'Abdillâh. *el-Muġnî*. 16 Cilt. thk. Muhammed Şerefuddîn Ḥattâb - es-Seyyid Muhammed es-Seyyid - Seyyid İbrâhîm Sâdîk. Қâhire: Dâru'l-Hadîs, 1425/2004.

İbn Mâce, Ebû 'Abdillâh Muhammed b. Yezîd. *es-Sünen*. 2 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayıncılığı, 1401/1981.

İbn Nüceym, Zeynüddîn b. İbrâhîm el-Mîṣrî. *el-Bâhru'r-râik şerhu Kenzi'd-dekâik*. 8 Cilt. Beyrût: Dâru'l-Ma'rife, 2. Baskı, ts.

İbn Rüşd, Ebü'l-Velid Muhammed b. Ahmed b. el-Hafid. *Bidâyetü'l-müctehid ve nihâyetü'l-mukteşid*. 4 Cilt. thk. Ferîd 'Abdü'l-'Azîz el-Cündiyy. Kâhire: Dâru'l-Hadîs, 1425/2004.

İbnü'l-'Arabî, Ebû Bekr Muhammed b. 'Abdillâh. *Ahkâmu'l-Kur'an*. 4 Cilt. thk. 'Alî Muhammed el-Becâvî. b.y.: Dâru'l-Fikr, ts.

İbnü'l-Hümâm, Kemâlüddîn Muhammed b. 'Abdulvâhîd b. Mes'ûd es-Sivâsî. *Serhu Fethî'l-kadîr* (*Netâicu'l-esfâr fî keşfi'r-rümûzi ve'l-esrâr tekmilesi ile birlikte*). 10 Cilt. Beyrût: Dâru'l-Fikr, 2. Baskı, ts.

İçer, Zafer. "İntihara Yönlendirme Suçu TCK. md. 84)". *Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi* 28/1 (2020), 295-347.

İzmirli, İ. Hakkı. *İslâm Mütefekkirleri İle Garp Mütefekkirleri Arasında Mukayese*. sad. S. Hayri Bolay. Ankara: DİB Yayıncılık, Ayyıldız Matbaası, 6. Baskı, 1981.

Kal'acî, Muhammed Revvâs. *Fikih Lugati* (Arapça-İngilizce-Türkçe). İstanbul: Ocak Yayıncılık, 2012.

Karadâvî, Yûsuf. *İslâm Hukuku (Evrensellik-Sürekllilik)*. çev. Yusuf Işık - Ahmet Yaman. İstanbul: Nida Yayıncılık, 2. Baskı, 2014.

Karaman, Hayrettin. *Günlük Hayatımızda Helâller ve Haramlar*. İstanbul: İz Yayıncılık, 16. Baskı, 2002.

Kâsânî, 'Alâuddîn Ebû Bekr b. Mes'ûd el-Kâsânî. *Kitâbu Bedâi'u's-şanâ'i fî tertîbi's-Serâi'*. 7 Cilt. Beyrût: Dâru'l-Fikri'l-'Arabî, 2. Baskı, 1394/1974.

Kaya, Ali. *İslâm Hukukunda Bedene İlişkin Zararlar ve Tazmini*. Bursa: Emin Yayıncılık, 2007.

Kılıçoğlu, Ahmet M. *Borçlar Hukuku (Genel Hükümler)*. Ankara: Turhan Kitabevi Yayıncılık, 20. Baskı, 2016.

Kudûrî, Ebü'l-Hüseyin Ahmed b. Muhammed el-Kudûrî. *el-Muhtaşar*. İstanbul: Fazilet Neşriyat, 1398/1977.

Kur'an-ı Kerîm ve Türkçe Açıklamalı Meâli. Heyet. Medine: Hâdimü'l-Harameyni's-Şerîfeyn Kral Fehd Mushaf Basım Kurumu, 1412/1992.

Mahallî, Celâleddîn - Süyûtî, Celâleddîn. *Tefsîrü'l-Celâleyn*, 2 Cilt. İstanbul: Salâh Bilici Kitabevi Yayınları, ts.

Ma'lûf, Luvîs el-Yesûî. *el-Müncid fi'l-lüga ve'l-a'lâm*. Beyrût: Dâru'l-Mâşrik, 26. Baskı, 1982.

Mâverdî, Ebü'l-Hasen 'Alî b. Muhammed. *el-Hâvi'l-kebîr şerhi Muhtaşarı'l-Müzenî fi fikhi mezhebi'l-İmâmi's-Sâfi'i*. 19 Cilt. thk. eş-Şeyh 'Alî Muhammed Mu'avviz - eş-Şeyh 'Âdil Ahmed 'Abdulmevcûd. Beyrût: Dâru'l-Kütübi'l-'Ilmiyye, 4. Baskı, 1439/2018.

Mevsîlî, 'Abdullâh b. Muhammed b. Mevdûd. *el-İhtiyâr li ta'lîlî'l-Muhtâr*. 5 Cilt. ta'lîk: Şeyh Mahmûd Ebû Daķîka. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1991.

Molla Hüsrev, Muhammed b. Ferâmûz. *Dürerü'l-hükkâm fi şerhi Ğureri'l-ahkâm*. 2 Cilt. İstanbul: Fazilet Neşriyat, 1970.

Mübârek, Muhammed. *Yarınki Dünya (Özlenen İnsanlık)*. çev. Hüsamettin Celâl. İstanbul: Duyuran Matbaası, 1976.

Müslim, Ebü'l-Hüseyin Müslim b. el-Haccâc el-Kuşeyrî en-Nîsâbûrî. *el-Câmi'u's-sâhîh*. 3 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981.

Nâcî, Muallim. *Lîgat-i Nâcî*. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1978.

Nesâî, Ebû 'Abdirrahmân Ahmed b. Şu'ayb b. 'Alî en-Nesâî. *es-Sünen*. 8 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981.

NTV, "İntihar oranları dünyada artıyor, her 40 saniyede bir kişi intihar ediyor, Türkiye'de durum ne?". Erişim 21 Mayıs 2020. <https://www.ntv.com.tr/saglik/dunyada-her-40-saniyede-bir-kisi-intihar-ediyor-turkiyede-durum-ne,DmJ25q8IrkSebAXWdxwTnw>.

Öner, Necati. *Stres ve Dini İnanç*. Ankara: TDV Yayınları, 1985.

Reisoğlu, Safa. *Türk Borçlar Hukuku (Genel Hükümler)*. İstanbul: Beta Yayınları, 25. Baskı, 2014.

Remlî, Şemsüddîn Muhammed b. Ahmed b. Hamza el-Enşârî. *Nihâyetü'l-muhtâc ilâ şerhi'l-Minhâc*. 8 Cilt. Beyrût: Dâru'l-Fîkr, 1435-1436/2014.

Sâbık, Seyyid. *Fîkhî's-siînne*. 3 Cilt. Mısır: Dâru'l-Kitâbi'l-İslâmî, Dâru'l-Hadîş, ts.

Sâbûni, Nûreddin. *Mâturîdiyye Akâidi*. çev. Bekir Topaloğlu. Ankara: DİB Yayıncıları, 3. Baskı, 1982.

Sâmî, Şemseddîn. *Kâmûs-ı Türkî*. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1978.

Semerkandî, ‘Alâuddîn Ebû Bekr Muhammed b. Ahmed. *Tuhfetü ’l-fukahâ*. 4 Cilt. thk. el-Îmâm Muhammed el-Muntaşîr Billâh el-Kitânî - Vehbe Muştafa ez-Zuhaylî, Beyrût: Dâru’l-Kütübi’l-‘Ilmiyye, 1438/2017.

Serahsî, Şemsü'l-Eimme Muhammed b. Ahmed b. Ebî Sehl es-Serahsî. *el-Mebsût*. 30 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1403/1982-1983.

Şa‘bân, Zekiyüddîn. *İslâm Hukuk Îlminin Esasları (Usûlü ’l-Fîkh)*. çev. İbrahim Kâfi Dönmez. Ankara: TDV Yayınları, 19. Baskı, 2014.

Şâfi‘î, Ebû ‘Abdillâh Muhammed b. İdrîs. *el-Ümm*. 9 Cilt. thk. Muhammed İbrâhîm el-Hifnâvî. Kâhire: Dâru’l-Hadîs, 1429/2008.

Şen, Cemalettin. *Bilinç ve Etkisi (İslâm Hukukunda Bilincin Hak ve Sorumluluklara Etkisi)*. Bursa: Emin Yayınları, 2010.

Şentürk, Recep. “İsmet”. *Türkiye Diyanet Vakfı Ansiklopedisi*. 23/137-138. İstanbul: TDV Yayınları, 2001.

Şevkânî, Ebû ‘Abdillâh Muhammed. *Neylü ’l-evâtâr şerhu Müntekâ ’l-ahbâr min eħâdîs-i Seyyidi ’l-Aħyâr*. 9 Cilt. Beyrût: Dâru’l-Cîl, 1973.

Şeybânî, Ebû ‘Abdillâh Muhammed b. Hasen. *el-Asl*. 6 Cilt. thk. eş-Şeyh Ahmed Ferîd el-Mezîdî. Beyrût: Dâru’l-Kütübi’l-‘Ilmiyye, 1438/2017.

Şîrâzî, Ebû İshâk İbrâhîm b. ‘Alî b. Yûsuf el-Firûzâbâdî. *el-Mühezzeb*. 3 Cilt. thk. eş-Şeyh Zekeriyâ ‘Umeyrât. Beyrût: Dâru’l-Kütübi’l-‘Ilmiyye, 4. Baskı, 1438/2017.

Şîrbînî, Şemsüddîn Muhammed b. Ahmed el-Ḥatîb eş-Şîrbînî. *Mugni ’l-muhtâc ilâ ma ’rifeti me ’ânî elfâzî ’l-Minhâc*. 6 Cilt. thk. M. Muhammed Tâmir - Şeyh Şerîf ‘Abdullâh. Kâhire: Dâru’l-Hadîs, 1427/2006.

Şürünbülâlî, Ebu’l-İhlâş Hasen b. ‘Ammâr b. ‘Alî. *Merâki ’l-felâh bi-imdâdi ’l-Fettâh şerhu Nûri ’l-izâh ve necâti ’l-ervâh*. İstanbul: Dersa’âdet Kitabevi, 1985.

Tahtâvî, Ahmed Râfi‘. *Hâsiyetü ’t-Tahtâvî ’alâ Merâki ’l-felâh şerhu Nûri ’l-izâh*. Mısır: Matba‘a-i Muştafa Muhammed, 1356/1937.

Tirmizî, Ebû ‘Îsâ Muhammed b. ‘Îsâ b. Servet. *el-Câmi‘u ’ş-sâhih*. 5 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 1401/1981.

Turan, Şerafettin. *Türk Kültür Tarihi (Türk Kültüründen Türkiye Kültürüne ve Evrenselliğe)*. Ankara: Bilgi Yayınları, Olgaç Matbaası, 1980.

Türk Ceza Kanunu. İstanbul: Beta Yayınları, 12. Baskı, 2015.

Uludağ, Süleyman. *İslâm ’da İrşat*. İstanbul: Marifet Yayınları, Er-Tu Matbaası, 1984.

Uludağ, Süleyman. *Bayezid-i Bistami Hayati-Menkibeleri-Fikirleri*. Ankara: TDV Yayınları, 1994.

Unat, Faik Reşit. *Hicrî Tarihleri Milâdî Tarihe Çevirme Kılavuzu*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 6. Baskı, 1988.

Yavuz, Yunus Vehbi. *Çağdaş Fikih Problemleri*. Bursa: Feyiz Yayınları, 2008.

Yazır, Muhammed Hamdi. *Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsir*. 10 Cilt. İstanbul: Eser Neşriyat, 1982.

Yazır, Muhammed Hamdi. *Alfabetic İslâm Hukuku ve Fikih Istilâhları Kâmûsu*. 5 Cilt. haz. Sıtkı Gülle. İstanbul: Eser Neşriyat, 1997.

Yenişehirli, Şeyhü'l-İslâm Abdullah Efendi. *Behçetü'l-fetâvâ ma'an-nukûl*. İstanbul: Dâru't-Țibâ'ati'l-‘Âmire, 1266/1850.

Yeniterzi, Emine. *Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî*. Ankara: TDV Yayınları, 4. Baskı, 2001.

Yıldız, Kemal. *İslâm Sorumluluk Hukuku (Akit Dışı Sorumluluk)*. İstanbul: Seçil Ofset Matbaacılık, 2. Baskı, 2013.

Zeydân, ‘Abdülkerîm. *el-Vecîz fî usûli ’l-fîkh*. Bağdat: Dersa‘âdet, 6. Baskı, ts.

Zeydân, Abdülkerîm. *Fikih Usûlü*. çev. Ruhi Özcan. İstanbul: MÜİFV Yayınları, 1993.

Zuhaylî, Vehbe. *el-Fîkhu ’l-İslâmî ve edilletühû*. 10 Cilt. Dımaşk: Dâru'l-Fikri'l-Mu‘âşir, 34. Baskı, 1435/2014.